

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Egyetemi hallgatók ipari munkájában

Forrás:

Szózat

Sz. p.
(Hely)

1921. 10. 12

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

"1921"

Személy

Hely

Egyetemi hallgatók ipari munkájában

látékszerak, háztartási cikkek bemutatóvásárja a Saskörben — Művészi és olcsó tárgyak

— A Szózat tudósítójától. —

Amióta közgazdasági állapotaink nyomorúsága szinte elviselhetetlen terhekkel nehezedik középosztályunk vállaira, mindinkább előtérbe szorul az a kérdés, hogyan lehetne a magyar intelligenciának, hivatalnokvilágnak, köztisztviselőosztálynak bekapcsolódnia az ipari termelésbe, minthogy a forradalom okozta egészségtelen gazdasági állapotok következtében a szellemi szükségleteket lenyomták a gazdasági szükségletek s ma már ott tartunk, sajnos, hogy a kézi ügyesség értékelése magasan fölötte áll a szellemi munka megbecsülésénél. Fokozott sullyal terhelték meg az áldatlan körülmények a legifjabb magyar generációt, az egyetemi hallgatók körét, akik a megélhetés gyötrő gondjaitól üzönten elszakadtak immár csaknem teljesen annak a lehetőségétől, hogy a tanulmányaik folytatására szükséges életfeltételeket megteremtseik a maguk számára. Valaha a szegény egyetemi diákok korrepetálással, privát tanítványok vállalásával szerezték meg a napi kenyerüket, csak hogy azoknak a családoknak a zöme, amelyek privát tanítókat fogadtak föl, tönkrement, hisz egy kuriai bírónak minden napi táplálékra is alig telik, nem hogy a fia számára korrepetitort fogadhasson. Hogy miképpen lehet mégis a mai sivár viszonyok között is egy törekvő, szorgalmas, ügyeskező egyetemi hallgatónak megkeresni a maga kenyerét s emellett tanulmányait is pontosan elvégezni, szép és tanulságos példáját adja az a negyven egyetemi hallgató, aki most ipari kiállítást rendez hosszas, eredménytelen fáradozása eredményeként. Október tizenkettedikén a Saskör disztermében (IV. Irányi-

utca 17.) egyetemi hallgatók műhelymunkájának bemutatóvásárja nyílt meg s három napon keresztül reggel kilenctől este hatig néhány korona belépődíj mellett mindenki megtekintheti azokat az eladásra szánt kiállított tárgyakat, amelyeket műegyetemi hallgatók, orvosnövendékek, jogászok és bölcsészek készítettek.

Felkerestük a kiállítást. A Saskör disztermében fehérkabátos fiatalemberek és hölgyek szorgoskodnak, mert az ipari munkát végzők között női egyetemi hallgatók is vannak mintegy nyolcan. A belépő első érzése az őszinte meglepődés. Valahogy azzal a sejtéssel jöttünk ide, megvalljuk, hogy jóindulatú, de kezdetleges ipari próbálkozásal lesz dolgunk, annál örvedetesebben tapasztalhattuk, hogy a kiállított tárgyak nemcsak a különböző mesteremberek, iparosok műhelyéből kikerült tárgyakkal versenyeznek ízlés, szoliditás tekintetében, hanem egyenesen a magasabbfokú iparművészet kellékeinek is megfelelnek. A tárgyak javarésze gyermekeknek való dolog, gyermekbutorgarnitúra, a legkülönbözőbb és legváltozatosabb gyermekjátékszerak, amellet azonban művészies kivitelű háztartási cikkekkel is találkozunk, vasalóállvány, bluzujjvasaló, teázóasztalgarnitúra, virágállvány, pálmatarló, gyógyszer- és tojásszekrény, keztyűdoboz, levelezőlap- és fotográfia-album, képkeretek sorakoznak nagy változatban egymás mellett. A kivitel mindenben elsőrangú, az árak pedig mélyen a kereskedői árak alatt vannak. Nincs az az asztalos ma Budapesten, aki ilyen árban ilyen árakat, tárgyakat szállítana. Különösen kedvesek és vonzóak a fehérén csillogó butorok, amelyeket hollandi lakkal vonnak be. A lakkot a Holland Diákszövetség küldte el egyetemi hallgató iparosainknak díjtalanul. Kétségtelen, hogy ha a közönség megtekinti ezt az egyelőre aránylag szerény méretek között meginduló kiállítást, a kiállított tárgyaknak nagy lesz a kelendőségük.

Alkalmunk volt beszélni a bemutatóvásár vezetőjével.

— Már két év előtt — mondták nekünk — fölmerült a terv, hogy az igyekező, tehetséges egyetemi hallgatóknak módot kell nyújtani arra, hogy a sűrűnmas viszonyok között is a maguk megélhetését biztosítsák. Sokáig vajudott ez a kérdés, míg végül pár hónap előtt Webster skót református lelkész 300.000 koronát adott a Magyar Diákszövetségnek szociális célra s ez megadta a terv végrehajtásához az első lökést. A múlt tanév befejezésekor mintegy félszáz egyetemi hallgató, a legkülönbözőbb fakultásokból valók, összeálltak és megmutatták, hogy kis kezűgyességgel, szorgalommal és kitartással az értelmes ember ipari térer mire viheti. A Diákszövetség előlegezett nekünk anvgveszerzésre 140.000 koronát, most ezt természetesen vissza kell fizetnünk. De ha a közönség fölkarolja kiállításunkat s elkelnek a kiállítás három napján tárgyaink, ami a közönség érdekét is szolgálja, hiszen jóval olcsóbban sokkal szebb dolgoka lehet itt vásárolni mint egyebütt, akkor a kölcsönképpen kapott pénzt visszafizetjük a Diákszövetségnek. Az ipari munkánkban résztvevő ifjuság, örömmel mondhatom, emellett a legtéljesebb mértékben megfelel egyetemi kötelességeinek is, sőt magáról és a családjáról is gondoskodik. Az eladásra kerülő tárgyak magyarstíliek s ha, amint szilárdan reméljük, ki fogjuk bővíteni üzemmünket s mint a jelek mutatják, exportra is dolgozhatunk, a külföldön is minél szélesebb körökben ismertté és kedvelté tesszük a magyar iparművészet motívumait. Első kiállításunk befejezése

után a Diákszövetség épületében, a régi hársfa-
utcai Edison-szállóban fogjuk folytatni munkán-
kat s ott mindennemű ipari megrendelést el-
fogadunk.

Ó, minden bizonnyal meglesz derék egyetemi
hallgatóiparosaink fáradságának a kellő gyü-
mölcse, hisz a bemutatóvásár nem egyéb, mint
ritka alkalom arra, hogy akár gyerekjátékhöz,
akár háztartási cikkhez, butorhoz jutányos áron
s amellet a legprecizebb és művészibb kivitelben
hozzájuthassunk.